

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoE/35/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415202511
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8415202511.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v exekučnej veci oprávneného: Rapid life životná poisťovňa, a.s., Garbiarska 2, Košice, IČO: 31 690 904, proti povinnej: T. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. č. X, o vymoženie 23,89 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Kežmarok č. k. 5Er/163/2015-19 zo dňa 13.07.2015 takto

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie súdu prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora Y. L. T. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.
2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 52, 53 ods. 1, 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, § 45 ods. 1 až 3 Zákona o rozhodcovskom konaní, § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a ako interpretačné pravidlo výkladu spotrebiteľského práva využil i Smernicu Rady č. 93/13/EHS.
3. Konštatoval, že po preskúmaní rozhodcovského rozsudku, pripojenej poisťnej zmluvy a všeobecných poisťných podmienok a osobitných zmluvných dojednaní č. XX/XXXX k poisťnej zmluve dospel k názoru, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné zamietnuť pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou. Predmetná poisťná zmluva je v zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou, lebo podľa tohto ustanovenia je bez právneho významu právna forma zmluvy. Predmetná poisťná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, pretože bola uzavretá medzi veriteľom (t.j. právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov ako podnikanie - oprávneným) a spotrebiteľom (t.j. fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania).
4. V bode 2 Osobitných zmluvných dojednaní č. XX/XXXX k poisťnej zmluve oprávneného, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Všeobecných poisťných podmienok je upravená rozhodcovská doložka, od ktorej odvodzoval svoju právomoc rozhodcovský súd na prejednanie rozhodnutie sporu.
5. Ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy, ktoré vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní považuje súd za neprijateľnú podmienku. Rozhodcovská doložka je neprijateľná, pretože núti spotrebiteľa, aby sa podrobil rozhodcovskému konaniu a znemožňuje tak voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom. Neprijateľná rozhodcovská doložka (ako každá neprijateľná zmluvná podmienka) sa prieči dobrým mravom a výkon práv a povinností z takejto doložky preto odporuje dobrým mravom (rozhodcovský súd odvodzoval svoju právomoc od neprijateľnej rozhodcovskej doložky.) Súd ďalej poukazuje na to, že cieľom rozhodcovskej zmluvy je dosiahnuť prejednanie prípadného sporu rozhodcom ako súkromnou osobou, na ktorého zmluvné strany delegovali

takúto právomoc. Často sa takáto rozhodcovská zmluva vyjadrí len v podobe rozhodcovskej doložky, ktorá splyva s ostatnými podmienkami v štandardnej zmluve. V porovnaní s ostatnými zmluvnými podmienkami je však význam rozhodcovskej doložky osobitný, pretože v prípade vzniku sporu súkromná osoba rozhodne o právach a právom chránených záujmoch. Rozhodcovská doložka v tomto prípade nebola individuálne dojednaná, je súčasťou všeobecných podmienok tvoriacich súčasť spotrebiteľskej zmluvy. Súd zastáva názor, že ak rozhodcovská zmluva nebola osobitne spotrebiteľom vyjednaná, ale vyplýva zo štandardnej zmluvy a teda zo vzťahu fakticky nerovnovážneho, obava, že slabšia strana si svoj osud v závažnej veci, akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces, nedokáže náležite naplánovať, je oprávnená. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým všeobecným obchodným podmienkam.

6. Povinný nemohol ovplyvniť obsah bodu č. 2 Osobitných zmluvných dojednaní č. XX/XXXX k poisťnej zmluve, nakoľko tento bol napísaný vo vopred predtlačenom formulári, na spoločnom liste poslednej strany VPP a je vylúčené, aby text bodu č. 2 bol výsledkom dohody zmluvných strán, alebo bol vyjednaný zo strany povinného v jeho prospech. Obsah bodu č. 2 osobitných zmluvných podmienok je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže zmluvnými dojednaniami sa spotrebiteľ nemôže vopred vzdať práva, ani si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

7. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal, nebola teda spotrebiteľom individuálne dojednaná. Povinný ako spotrebiteľ si podľa tejto zmluvnej podmienky nemal možnosť vybrať medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, ale bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu. V rozhodovanej veci na základe dodávateľom vopred stanoveného obsahu rozhodcovskej doložky, nielenže nerozhodoval všeobecný súd, ale rozhodoval rozhodca zvolený žalovaným. Nie každá zmluvná podmienka, ktorá vyvoláva nepomer v spotrebiteľskej zmluve v neprospech spotrebiteľa je neprijateľná, avšak je neprijateľná vtedy, ak je v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu so štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý sa označuje za fakticky nerovný, nevyvážený a nemajú byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.

8. Preto súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

9. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený.

10. V odvolaní namietal, že súdy v exekučnom konaní nepreskúmajú vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizujú svoje oprávnenie vyplývajúce z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V zmysle ust. § 45 ods. 1, 2 Zákona o rozhodcovskom konaní ďalšie dôvody šetrenia predstavujúcich materiálnu stránku exekučného titulu, než sú uvedené v tomto ustanovení, nie sú exekučnému súdu zverené. Takéto oprávnenie súdu nevyplýva ani z vnútroštátneho práva a ani z judikatúry Súdneho dvora EÚ. Exekučný súd si z vlastnej iniciatívy nad rámec zákona zaobstaral a vykonal ďalšie listinné dôkazy, a to bez účasti oprávneného, čím porušil svoju právomoc a porušil čl. 2 ods. 2 a čl. 144 Ústavy SR a čl. 2 ods. 2 Listiny. Súd odňal oprávnenému možnosť konať pred súdom. V konaní, kde sa rozhodovalo o merite veci, kde súd ex offo vyhlásil zmluvnú podmienku za neprijateľnú, rozhodoval vyšší súdny úradník, čo je v rozpore s ust. § 4 ods. 1 zák. č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch. V čase uzavretia zmluvy bolo možné v zmysle Zákona o rozhodcovskom konaní rozhodnúť v rozhodcovskom konaní i spotrebiteľské spory. Dojednaním rozhodcovskej doložky sa spotrebiteľ s dodávateľom dohodli, že vzájomné spory sa prejednanú najprv, a teda prednostne v rozhodcovskom konaní. V prípade, že by so skutkovými a právnymi závermi rozhodcovského súdu nebola jedna strana spokojná, môže sa žalobou o zrušenie rozhodcovského rozsudku domáhať prekúmania jeho zákonnosti v konaní na všeobecnom súde. Poistné podmienky v zmysle ust. § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka tvoria neoddeliteľnú súčasť poisťnej zmluvy, avšak upravujú množstvo ustanovení, ktoré sa súčasťou poistného vzťahu stávajú až vtedy, ak tak konkretizuje poisťná zmluva. Preto sa nazývajú všeobecné poistné podmienky. Poistná zmluva a ustanovenia v nej určujú, ktoré z radu ustanovení obsiahnutých vo VPP sa stanú jej súčasťou pre ten ktorý konkrétny prípad. Poistník podpisom potvrdzuje prevzatie celého znenia VPP, záväzná sa pre neho stávajú len tie ustanovenia, na ktoré odkazuje poisťná zmluva, prípadne iné dojednanie. Z pohľadu právnej úpravy v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka podobná situácia nastane, pokiaľ ide o XV. časť VPP upravujúcu rozhodcovské konanie. Poistník svojim podpisom

deklaruje prevzatie súvislého textu VPP, členeného na časti, vrátane časti XV VPP. Ak však poisťník ďalším samostatným podpisom pripojeným pod osobitný písomný právny úkon, ktorým sú Osobitné zmluvné dojednania, prejaví svoju vôľu, aby sa spor s poisťovňou prejednal v rozhodcovskom konaní s odkazom na XV. časť VPP, stáva sa táto XV. časť obsahom poisťného vzťahu ako individuálne dojednaná podmienka, ktorou je poisťník právne viazaný. V čase uzavretia zmluvy zákon individuálnosť dojednania inak neprijateľnej zmluvnej podmienky nepoznal Individuálnym dojednaním zmluvnej podmienky - rozhodcovskej doložky tak oprávnený konal nad rámec svojich povinností plynúcich mu zo zákona, avšak v prospech spotrebiteľa. Tento už v čase podpisu poisťnej zmluvy mohol individuálne poisťný vzťah ovplyvňovať. Súd tiež nesprávne posúdil predmetnú zmluvu ako spotrebiteľskú, keďže ide o poisťnú zmluvu. Oprávnenému nebolo umožnené označiť a predložiť dôkazy do rozhodnutia súdu prvej inštancie, a to Záznam o potrebách a požiadavkách klienta, z ktorého vyplýva, že poisťovateľ splnil svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona (zák. č. 340/2005 Z. z. o sprostredkovaní poistenia). Exekučný súd riadne nezdôvodnil, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský vzťah, že je potrebné aplikovať normy spotrebiteľského práva, že niet dôvodu pre podporné použitie Občianskeho zákonníka a ani okolnosti zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

11. Na základe uvedeného oprávnený žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

13. Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzavretia vyššie uvedenej spotrebiteľskej zmluvy) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (tzv. neprijateľné podmienky.) V § 53 ods. 4 písm. r) OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

14. Podľa ustanovenia § 45 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví :

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b), alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

15. Podľa ustanovenia § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

16. Podľa ustanovenia § 45 ods. 3 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní proti rozhodnutiu súdu podľa odsekov 1 a 2 je prípustný opravný prostriedok.

17. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom exekučného súdu, že predmetná poisťná zmluva uzavretá medzi oprávneným v pozícii dodávateľa a povinným v pozícii spotrebiteľa je zmluvou spotrebiteľskou, teda že medzi nimi bol na jej základe založený spotrebiteľský vzťah.

18. Vo vzťahu k odvolacej námietke týkajúcej sa samotného oprávnenia exekučného súdu preskúmať exekučný titul, ktorým je rozsudok rozhodcovského súdu, odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 146/2011 zo dňa 13.10.2011, podľa ktorého exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Rovnaký právny názor vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 207/2011 zo dňa 21.11.2012, podľa ktorého už v štádiu posudzovania splnenia zákonných

predpokladov pre poverenie súdneho exekútora vykonaním exekúcie sa exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t.j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisov ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosť, zrozumiteľnosť a presnosť označenia subjektov práva a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať). Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednávať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami, a to či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý. Obdobne porov. aj uznesenie NS SR vo veci sp. zn. 6Cdo 143/2011, sp. zn. 2Cdo 245/2010, uznesenia Ústavného súdu vo veciach sp. zn. IV. ÚS 55/2011, sp. zn. IV. ÚS 60/2011 a nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2164/10 zo dňa 1.11.2011.

19. K námietke oprávneného, že v konaní došlo k procesnej vade spočívajúcej v odňatí možnosti konať pred súdom a to tým, že exekučný súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi bez nariadenia pojednávania a znemožnil tým oprávnenému vyjadriť sa k vykonaným dôkazom odvolací súd uvádza, že exekučný súd je pred rozhodovaním o vydaní poverenia v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku povinný dôsledne preskúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a predložený exekučný titul. Z tohto ustanovenia vyplýva pre exekučný súd povinnosť skúmať súlad týchto listín so zákonom. Exekučný súd teda neskúma vecnú správnosť vydaného rozhodcovského rozsudku, ale jeho súlad so zákonom. Súd na tento účel nevykonáva dokazovanie ako procesnú činnosť súdu osobitne upravenú v § 188 Civilného sporového poriadku, keďže zákon umožňuje posudzovať rozhodujúce skutočnosti na základe písomných dokladov predložených oprávneným. Dokazovanie v tomto štádiu exekučného konania neprichádza do úvahy aj z dôvodu, aby nedošlo k zmareniu účelu exekúcie, o ktorej sa má povinná osoba dozvedieť až doručením upovedomenia o začatí exekúcie. Pri existencii rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu v spotrebiteľských veciach exekučný súd skúma, či rozhodcovskému orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, bola daná právomoc vo veci konať a či rozhodcovské konanie prebehlo na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy. V prípade zistenia nedostatku v tomto smere, t.j. pri zistení neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky, je namieste konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť takéhoto exekučného titulu. Toto spolu s princípom dôslednej ochrany práv spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu dáva podklad pre takýto postup exekučného súdu, ktorý mal za následok neudelenie poverenia. Podľa názoru odvolacieho súdu námietka odňatia možnosti konať pred súdom bola neopodstatnená, lebo namietaným postupom súdu prvej inštancie nebola znemožnená realizácia procesných práv oprávneného.

20. Nedôvodná je aj odvolacia námietka spochybňujúca zákonnosť rozhodnutia vydaného vyšším súdnym úradníkom, keďže § 5 zákona č. 549/2003 Z.z. o súdnych úradníkoch umožňuje vyššiemu súdnemu úradníkovi konať a rozhodovať na základe poverenia sudcu v exekučnom konaní. Vyšší súdny úradník je oprávnený vydávať v exekučnom konaní poverenie na vykonanie exekúcie, t.j. koná podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017, pričom tento postup zahŕňa skúmanie exekučného titulu a ostatných príslušných listín v rozsahu a spôsobom, ako bolo uvedené vyššie pre potreby náležitého rozhodnutia vo vzťahu k otázke možnosti vydania poverenia, alternatívne, zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia.

21. Vo vzťahu k otázke platnosti rozhodcovskej doložky sa odvolací súd stotožňuje so záverom exekučného súdu, že rozhodcovská doložka vo veci nebola uzavretá platne z dôvodu, že nebola individuálne dojednaná a svojím obsahom a dôsledkami má za následok nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinného. Z poistnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania vyplýva, že rozhodcovská doložka bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá už podpisom zmluvy, keďže sa v nej výslovne uvádzalo, že jej súčasťou sú všeobecné poistné podmienky v podobe predtlačenej formulára, a teda aj rozhodcovská doložka obsiahnutá v XV. časti týchto podmienok. Na tomto fakte nič nemení skutočnosť, že v deň podpisu zmluvy podpísali zmluvné strany (ako pokračovanie

pretlačeného formulára poisťných podmienok) aj ďalšie zmluvné dojednania odkazujúce na tú istú rozhodcovskú doložku uvedenú v poisťných podmienkach.

22. Odvolací súd poukazuje na to, že ak má byť rozhodcovská zmluva, resp. rozhodcovská doložka právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo konkrétna voľba znamená (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6M Cdo 9/2012 zo dňa 16.01.2013). Kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú rozhodcovskú doložku je nepochybne forma uzavretej poisťnej zmluvy a rozhodcovskej doložky - typová zmluva s rozhodcovskou doložkou ako neoddeliteľnou súčasťou všeobecných poisťných podmienok, a jej predloženie povinnému bez možnosti zmeny jej obsahu, či výberu konkrétneho rozhodcovského súdu. Je zrejmé, že zmluvná podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ tak nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

23. Podstatou individuálne nevyjednanej zmluvnej klauzuly je skutočnosť, že je vopred dodávateľom naformulovaná bez možnosti zmeny jej obsahu, pričom povinný v pozícii spotrebiteľa nemal možnosť a vôľu si rozhodcovskú doložku dojednať individuálne a s primeranou starostlivosťou zvážiť dôsledky tohto úkonu. To je prípad typových zmlúv, ktoré sa predkladajú spotrebiteľom na podpis, pričom majú vyvolať dojem, že si ich prvotne vyžiadala spotrebiteľ. Zmluvná podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ tak nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Zmluvné dojednanie, ktoré spotrebiteľom nie je individuálne vyjednané, je bezpochyby neprijateľnou podmienkou, ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, pričom rozhodcovská doložka uzavretá v takejto podobe je zároveň v rozpore s ústavným právom osoby na súdnu ochranu. Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka spĺňa kritériá požadované na to, aby ju bolo možné kvalifikovať ako nekalú.

24. Možno preto konštatovať, že pre vykonanie exekúcie vo veci chýba základný predpoklad, právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Pre konečné rozhodnutie odvolacieho súdu v predmetnej veci má zásadný význam skutočnosť, že rozhodcovská doložka upravená v XV. časti všeobecných poisťných podmienok v spojení s bodom 2/ Osobitných zmluvných dojednaní k poisťnej zmluve nebola platne uzavretá, a teda ako taká nebola spôsobilá založiť právomoc rozhodcovského súdu. Platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky je základnou a nevyhnutnou podmienkou, bez ktorej nie je daná právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať. Rozhodcovský rozsudok predložený oprávneným ako exekučný titul je tak vydaný orgánom, ktorému nebola platne zverená právomoc vo veci konať a rozhodnúť. Takýto rozsudok nie je platným právnym úkonom a nemôže byť považovaný za rozhodnutie, ktoré je spôsobilým podkladom pre nariadenie exekúcie. Na túto skutočnosť musí exekučný súd prihliadať v každom štádiu exekučného konania. Práva oprávneného v tomto prípade, vzhľadom na prelomenie zásady *res iudicatae* vo vzťahu k možnosti vymôcť pohľadávku voči povinnému, nie sú dotknuté.

25. Z uvedených skutočností je zrejmé, že odvolacie námietky oprávneného nie sú dôvodné a súd prvej inštancie postupoval správne, keď v súlade s postupom podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku preskúmal exekučný titul a následne žiadosť o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi zamietol.

26. 15. Judikatúra súdov vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na neplatnú rozhodcovskú doložku nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami.

27. Z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd nepovažoval odvolanie oprávneného za dôvodné, a preto napadnuté uznesenie ako správne potvrdil v súlade s ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

28. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)